

"וְהִנִּיחַ" – מי שיש בו דעת להניח, יצאו חרש שוטה וקטן שאין בהן דעת להניח.

סיכום הדינים הנ"ל בענין עשיית הפרה הראשונה

שמואל	רב	
אלעזר	אלעזר	הוצאה
אחר ואפילו זר	אלעזר	שחיטה
אלעזר	כהן הדיוט	קבלת הדם והזאתו
		שריפת הפרה ^א
כהן הדיוט	כהן הדיוט	השלכת עץ ארז ואזוב ושני תולעת
אפילו זר ואשה	אפילו זר ואשה	אסיפת האפר

וכל דבר שבפרה ראשונה עשה אלעזר, נחלקו בו אם לדורות עושה כהן גדול, או אף כהן הדיוט.

[במדבר י"ט י"ז] וְלָקְחוּ לְטִמְאָה מֵעֵפֶר שְׂרִיפַת הַחֲטָאִת וְנָתַן עֲלֵיוּ מִיַּם חַיִּים אֶל כָּלִי.

הכשרים לקדש מי חטאת

לאחר שאספו את אפר פרה אדומה, אם באו לטהר בו טמאים, מקדשים אותו במים, שהיו נותנים מים חיים על האפר^ב בכלי חרס [או שאר כלים], ומים אלו היו ראויים לטהר בהם טמאים. ונחלקו חכמים ורבי יהודה מי כשר לקדש את המים.

לדעת חכמים – כל הכשרים לאסוף את האפר, כשרים לקדש מי חטאת, ובכלל זה אף

^א עיי' ברש"י דף מ"ב ע"ב ד"ה אשה. ומשמע ממנו, שזה שכשר לקבלה והזאה, הוא שכשר גם לשריפה.

^ב כן פירש רש"י, נותן המים על האפר. ובמסכת פרה בכמה זוכתי משמע, שהיו נותנין האפר על המים, והא דכתיב "ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת ונתן עליו מים חיים אל כלי" דמשמע מים על האפר, יש לפרש "ונתן עליו" בשבילו יתן "מים חיים אל כלי", ואדרבה משמע שהמים נוגעים בכלי, והאפר נותן עליהם מלמעלה. [תוס']. ועיי' בדף נ"ח ע"א ברש"י ד"ה זולף שמשמע ממנו כפירוש התוס'.